A T L E T I S M

„Atletismul in slujba naţiunii"

Conferinţa ţinută aseară la radio de d. Theodor Popovici, directorul D.A.G.-ului

A vorbi despre atletism, fără a mentiona câteva cuvinte despre cei ce practicau acest sport in vechime, cred că aşi comite un sacrilegiu.

Muzeele din străinătate ne stau la dispoziţie cu mărturisiri reale, arătându-ne la ce perfecţie ajunsese atletismul, încă cu 100 de ani înainte de era creştină.

Atlet, în înţelesul grecesc, înseamnă luptător; vine de la cuvântul „athlos", luptă.

Grecii vechi, obicinuiau ca in serbările lor să se producă cu jocuri sau exerciţii de gimnastică. La aceste serbări luau parte mai multe feluri de atleţi; alergători, luptători, aruncători de discuri, pugilişti, etc.

Concurenţii erau impărţiţi in trei grupuri:

Copii (de la 12 — 16 ani).

Adolescenţii (de la 16 — 20 ani); şi oamenii maturi.

Dar pentru a fi atlet, trebuia să fii grec din naştere, şi mai trebuia să te bucuri de un corp sănătos şi viguros.

Vestita statuie a lui Myron „DISCOBOLUL", adică aruncătorul de disc, ajunge să ne facem o părere despre ce insemnează un corp viguros.

La Olympiada din Berlin din anul 1936, am văzut ce insemnează [illegible] v'aţi da seama câtă inţelegere cere acest sport.

Prin urmare, am putea rezuma că atletismul este arta de a şti să alergi, să arunci, să sari, să lupţi. Este, deci, sportul cel mai complet. Prin grija pusă in mişcarea muşchilor iţi desvolţi corpul. Prin disciplina impusă minţii, iţi desvolţi spiritul. A şti să alergi nu are nimic comun cu a fugi sau a o lua la goană, după cum a şti să sari sau să arunci, nu are nimic comun cu a sări un gard sau a arunca cu piatra intr'un pom.

Pentru practicarea sportului de atletism, trebue să te supui unei discipline speciale. Disciplina inseamnă educaţie, deci, ne trebuie o educaţie a atletismului.

S'ar putea injgheba un mic catechism al atletului, prin educaţia ce şi-o impune, adică:

Să-şi reglementeze viaţa de toate zilele;

Să-şi antreneze corpul in mod regulat;

Să-şi cultive voinţa, incercând a renunţa la băuturi, la fumat şi căutând a duce o viaţă regulată.

Să-şi menajeze tinereţea;

Să-şi desvolte spiritul de camaraderie, prin legături de prietenie;

Să-şi desvolte sentimentul de virtute şi de onoare, sentimentele cele mai alese ale unui om.

Cu cât se va ţine mai mult de aceste percepte un atlet, cu atât va deveni un luptător perfect, şi işi va realiza ţelurile propuse.

Victoria unui atlet, dealtminteri este victoria naţiunii insăşi.

Ţara are nevoie deci de a-şi creia cât mai mulţi atleţi.

La noi, până acum de curând, nu s'a pus chestiunea rezolvării problemei acestui sport, pentrucă mai intâiu n'a existat problema atletismului.

Sunt ţări mici care s'au făcut cunoscute prin câte un atlet care a reprezentat-o in intrecerile cu atleţii altor ţări.

Cazul Finlandei este o mărturie vie; atletul Paavo Nurmi, a dus faima poporului finlandez peste mări şi ţări.

Să-mi fie permis să adaug că o mie de diplomaţi, cheltuind milioane şi milioane, n'ar fi putut face o mai bună propagandă acelei ţări, decât acest atlet.

Nu mai vorbim de ţările mari, ca Germania şi Italia, cari folosesc foarte mult propaganda sportului şi in special atletismul.

Atleţii germani au ajuns să lupte intr'o singură zi, cu atleţii a şapte ţări, şi să-i invingă.

Statele Unite au atins in practica atletismului, culmi neaccesibile ori şi cui.

Măreţele Olympiade, ce se ţin din patru in patru ani, sunt pentru statele organizatoare, cât şi pentru cele participante, minunate prilejuri de intâlniri cavalereşti, excluzând neinţelegerile şi vrăjmăşiile.

Statele totalitare au inţeles utilitatea din punct de vedere naţional al atletismului şi cheltuesc sume fabuloase pentru practicarea lui.

Grecii făceau o bună propagandă ţării lor prin jocurile balcanice pe care le organizau, cucerind in fiecare an primul loc inaintea celorlalte popoare din Balcani.

Chiar la noi in ţară, in anul 1937, când a avut loc prima Balcaniadă atletică, organizată de români, s'a văzut ce insemnează propaganda prin sport a unei naţiuni.

Franţa a văzut deabia acum ce valorează sportul in viaţa unei ţări, şi a inceput să-l susţină şi să-i dea credite formidabile de miliarde de franci.

Dintre toate sporturile ce se practică in România, atletismul este cel care a stat mai mult pe loc. La o populaţie de 20 milioane de locuitori, am avut numai 300 practicanţi anual, ai atletismului.

Din ignorarea acestui sport, am ajuns să vedem aproape pe toţi românii, de o statură mică şi cu un piept foarte puţin desvoltat.

In ceeace priveşte sănătatea, ştim cu toţii că tuberculoza era lăsată in pace de acest sport nobil.

Disciplina muncii, a noarei, aproape inexistente.

In intrecerile cu celelalte popoare, România se prezenta in inferioritate din toate punctele de vedere.

Cine era să vină ?

Numai unul singur: STATUL

Statul, deoarece nu a făcut nimic pentru pregătirea trupească a cetăţenilor lui.

Un exemplu:

La noi in ţară, la o suprafaţă de aproape 300.000 km. pătraţi, eram patru stadioane bune şi incă cu multă bunăvoinţă 10 arene sportive satisfăcătoare.

Vorbesc de terenurile de sport care au pistă de alergat cu sgură şi de instalaţiile necesare practicării atletismului.

In total deci 14.

Raportate la populaţia de 20 milioane locuitori, rezultă că avem un teren de sport la 160.000 locuitori

In Germania la o populaţie de 80 milioane locuitori, sunt circa 20 mii stadioane, adică unul la 4000 locuitori.

Azi trăim intr'un Stat Naţional Legionar

Azi, sportul românesc a devenit sport legionar.

Este condus de legionari şi in spiritul legionar de disciplină, muncă, educaţie, onoare.

Ca o primă măsură, Şeful Sportului românesc a declarat atletismul primul sport al ţării, făcând să dispară vechea mentalitate de a se continua educaţia fizică cu gimnastica

Prin urmare, pentru a putea porni la o muncă serioasă ne trebue:

Terenuri de sport;

Instructori de educaţie fizică, şi

Material uman.

In ceeace priveşte terenurile de sport s'a hotărit să se construiască in fiecar. capitală de judeţ câte o arenă sportivă, care să cuprindă:

Un teren de joc.

O pistă de cărbune pentru alergat instalaţiile anexă, o tribună cu vestiare şi duşuri cu apă caldă.

Directoratul pentru atletism şi gimnastică işi ia drept colaboratori licenţiaţii Academiei Naţionale de Educaţie Fizică.

In treacăt să-mi fie permis s'o mărturisesc, nu s'a văzut până acum nici-o urmă de muncă depusă de ei la propaganda sportului românesc.

Doresc ca aceşti colaboratori să inţeleagă adevărata lor misiune adică aceia de educatori ai tineretului in spiritul disciplinei atletice

Pentru a se atinge acest scop Academia Naţională de Educaţie Fizică, cred că ar trebui să-şi revizuiască programul şcolar, spre a pregăti viitori educatori atât de necesari timpurilor actuale.

Material uman avem destul

El aşteaptă să fie utilizat

A trecut timpul când sportul era prigonit de şcoală, de părinţi.

In consecinţă, tot tineretul până la 15 ani, se va dedica in materie de pregătire sportivă, exclusiv atletismului, nataţiei şi tirului.

Peste această vârstă, tineretul va putea aborda şi celelalte sporturi, insă in baza unui certificat doveditor de pregătirea de mai sus.

Vă inchipuiţi dvs., ce reprezintă pentru ţara românească pregătirea acestui tineret, in direcţia atletismului?

El va reprezenta România de mâine, formată din soldaţi sănătoşi, voinici, disciplinaţi, muncitori şi de onoare.

Atletismul legionar ii va forma, punând astfel in slujba naţiunii un tineret gata pentru apărarea onoarei şi a teritoriului.

Pentru realizarea celor de mai sus ne trebuiesc fondurile necesare.

S'ar părea că investiţia acestor fonduri ar reprezenta un capital mort. Aceste fonduri nu sunt pierdute, ci **mai mult**, reprezintă un capital viu, mărind patrimoniul strămoşesc, pe care îl vom lăsa ca moştenire generaţiilor viitoare.

Anul atletic 1940

Cursele de garduri

„Gardurile? Sunt probe grele !..."

Aceasta e exclamaţia unui atlet când il indemni să imbrăţişeze această specialitate. Atleţii noştri fug de garduri, de care au o teamă de multe ori inexplicabilă.

Este drept că o probă de garduri e pretenţioasă. Ea cere atletului, afară de viteză, o pregătire technică minuţioasă şi atentă.

Dar tocmai acest amănunt nu a convenit atleţilor români, obişnuiţi cu o muncă superficială.

Rezultatul acestei situaţiuni s'a şi văzut.

Rareori, ici şi colo. s'au ivit atleţi cari să alerge 110 m. garduri sub 16 s. şi 400 m. in mai puţin de 57 s.

Chiar acest standard, fixat de noi doar drept exemplu, in comparaţie cu performanţele din străinătate sunt slabe.

Dar când situaţia apare atât de tristă, nu putem merge prea departe cu pretenţiunile noastre.

Privind rezultatele anului acesta, atât cele pe 110 m. garduri cât şi acele pe 400 m. garduri, se observă un regres general.

Avem o singură mângâiere; din cei 10 clasaţi majoritatea sunt juniori capabili ca in scurt timp să-şi insuşească toate tainele gardurilor.

In acelaş timp se cere ca ei să nu se mai prezinte in competiţii complet nepregătiţi, oferind spectatorilor un spectacol humoristic şi in acelaş timp dăunător ideii de seriozitate ce trebue să domine intreaga activitate atletică.

Reapariţia lui Herold după cum a promis şi reintoarcerea lui Maesciuc din Germania, vor avea darul să schimbe situaţia şi să servească model celor tineri.

110 m. GARDURI

1940	
Stelorian	16 s. 6.
Negru	16 s. 8
Drăgulănescu	17 s. 5
S. Cunescu	17 s. 6
Goery	18 s. 2
Minius	18 s. 5
Şerbacov	18 s. 8
Roxin	18 s. 8
Hermos	19 s. 9
1939	
Maesciuc	16 s. 1
Negru	16 s. 4
Krupka	[illegible] s. 5
Kiss	[illegible] s. 7
Drimus	[illegible] s. 6
Banffy	1? s. 8
Ronny	1? s. 8
Godi	18 s. 0
Sever	18 s. 0
Şerbacov	18 s 5
1938	
Maesciuc	15 s. 8
Negru	16 s. 1
Herold	16 s. 2
Krupka	16 s. 2
Banffy	17 s. 4
Liszkai	[illegible] s. 6
Sever	[illegible] s. 0
Şerbacov	[illegible] s 5
1937	
Maesciuc	1? s. 6
Herold	15 s. 9
Krupka	16 s. 0
Negru	16 s. 3
Banffy	17 s. 0
Schuller	18 s. 0
Spaniol	18 s. 3
1936	
Maesciuc	15 s. 9
Negru	16 s. 0
Krupka	17 s. 0
Talski	18 s. 5
Spaniol	[illegible] s. 8
Nagy	19 s. 0
Ciaclan	19 s. 2

400 M. GARDURI

1940	
Stelorian	58 s. 3
S. Cunescu	63 s. 5
Spaniol	63 s. 9
Şerbacov	[illegible] s. 3
Krepil	[illegible] s. 5
S. Popescu	[illegible] s. 3
Necrelescu	[illegible] s. 0
Eftimescu	63 s. 5
Drăgulănescu	[illegible] s. 6
Antonescu	67 s. 0
1939	
Maesciuc	57 s. 8
Kiss	57 s. 9
Lăpuşna	58 s. 6
Krupka	58 s. 7
Acsay	59 s. 7
Spaniol	60 s. 4
Burhard	61 s. 3
Nemeş	62 s. 4
Banffy	62 s. 8
Şerbacov	63 s. 2
1938	
Lăpuşan	57 s. 8
Maesciuc	59 s. 0
Krupka	60 s. 2
Talschi	60 s. 3
Covaci	60 s. 8
Spaniol	61 s. 7
Banffy	[illegible] s. 1
Şerbacov	63 s. 8
Simionescu	64 s. 2
Vămanu	67 s. 8
1937	
Krupka	57 s. 8
Lăpuşna	58 s. 0
Maesciuc	59 s. 0
Lazăr	[illegible] s. 3
1936	
Lăpuşan	[illegible] s. 2
Maesciuc	58 s. 3
Lazăr	60 s. 7
Kranze	62 s. 2

Noul regulament de calificări şi legitimări

II

Art. 6. — Cererile ce nu vor fi prevăzute cu datele prescrise de art. 2 vor fi respinse.

Art. 7. — Borderourile purtând număr de eşire al grupării se vor inregistra in ordinea sosirii După ele se vor constitui registre matricole pentru toţi sportivii legitimaţi.

Numărul matricol, care va fi păstrat de sportiv tot timpul cât va activa, va fi obligator menţionat pe toate cererile de inscriere la concursurile publice.

Duplicatele borderourilor impreună cu legitimaţia se vor inainta grupărilor.

Art. 8. — Legitimările se vor publica in Buletinul oficial al D. A. G. — Dreptul de participare decurge dela data indicată pe legitimaţie.

Art. 9. — Un atlet poate cere legitimarea sa numai pentru o singură grupare.

In caz că el semnează pentru două grupări se consideră bună cererea de legitimare care a fost inregistrată mai intâi la Secretariatul D. A. G.

Pentru lipsa de seriozitate sportivul va fi suspendat pe şase luni.

In caz că ambele cereri sunt inregistrate in aceiaş zi ele vor fi anulate, iar sportivul va fi suspendat până la 20 Decembrie viitor când poate semna pentru orice grupare.

ART. 10. — Un sportiv poate părăsi gruparea pentru care era legitimat, numai in următoarele cazuri :

a) Schimbarea domiciliului dintr'un oraş in altul.

b) Inscrierea sau părăsirea Academiei Naţionale de Educaţie Fizică.

c) Desfiinţarea asociaţiei din care făcea parte.

d) Constatarea făcută de D. A. G., la cererea atletului in cauză că din cauza lipsei de interes sau activitate a conducătorilor grupării sportivul ar fi impiedecat dela un progres normal.

ART. 11. — Pentru ca să părăsească o grupare, sportivul trebuie să indeplinească următoarele formalităţi:

a) Să comunice demisia sa grupării pe care vrea s'o părăsească, in intervalul dela 11—20 Decembrie, pe carte poştală recomandată.

b) Să comunice demisia sa D. A. G.-ului, tot pe carte poştală recomandată şi in acelaş interval.

c) Să semneze pentru o nouă grupare in intervalul dela 21—31 Decembrie. (Se va lua in considerare numai data poştei)

Cererea va fi trimisă Secretariatului D. A. G. impreună cu vechea legitimaţie.

Dacă in acest termen nu a semnat pentru altă grupare, rămâne legitimat pentru vechea grupare.

ART. 12. — In caz de transferare, sportivul va trebui să achite către vechea grupare :

a) Cotizaţia sa pe ultimul an.

b) Echipamentul sportiv luat contra chitanţă (numai un singur rând), sau contravaloarea lui.

Aceste obligaţiuni trebuiesc indeplinite până la 31 Decembrie. In caz contrar cererea de transferare se anulează.

ART. 13.— Vechea grupare poate face opoziţie la transferare, in intervalul dela 1—10 Ianuarie (se ia in considerare data poştei).

In caz contrar se consideră că este de acord cu transferarea.

D. A. G. va aproba sau va respinge transferările in intervalul de la 11—31 Ianuarie.

ART. 14. — Grupările sau sportivii nu-şi pot valorifica pretenţiunile decât inaintea D. A. G.-ului, cu excluderea desăvârşită a instanţelor de drept comun.

ART. 15. — Sportivii, foşti membri ai unei grupări care s'a desfiinţat, se pot legitima imediat pentru altă grupare, cu condiţia ca desfiinţarea grupării să fie constatată de D. A. G.

(Va urma)

Se svoneşte că „hurdlerul" Şerbacov dela Viforul Dacia a fugit în U.R.S.S.

Aseară, am fost informaţi dintr'o sursă demnă de încredere că „hurdlerul" Şerbacov dela Viforul Dacia, unul dintre tinerii talentaţi în grelele probe de garduri, ar fi fugit în Rusia cu soţia sa care era de origină rusă.

Ultima oară când a fost văzut în Capitală, a fost acum vre-o două săptămâni.

Informatorul nostru, un prieten foarte bun al fugarului, ne-a informat că Şerbacov avea părinţii rămaşi în Basarabia sub ocupaţia Sovietelor şi că acesta ar fi singurul motiv care l-a determinat să părăsească ţara.

Până la confirmare, dăm ştirea sub toată rezerva.